

JAZZFLITS

DE JAZZNIEUWSBRIEF

1 november 2005
3de jaargang, nummer 17

NIEUWSSELECTIE

E-JAZZ KRIJGT SUBSIDIE VOOR INTERNET JAZZSTATION

De Stichting E-jazz heeft van het ThuisKopie Fonds subsidie gekregen voor de bouw van een internet jazzstation. Het is de bedoeling dat het station begin 2006 van start gaat.

De Nederlandse Jazzdienst werkt sinds eind 2004 aan een Nederlands internet jazzstation. Dit initiatief heeft met de Stichting E-jazz zijn eigen rechts-persoonlijkheid gekregen. E-jazz is in gesprek met uiteenlopende partijen. Het SJU Jazzpodium uit Utrecht heeft als eerste aangegeven actief aan het station mee te willen werken. E-jazz overlegt daarnaast met de stichting 'Jazz op 6' over de mogelijkheden samen op te trekken in de ontwikkeling en financiering van de zender.

VIJF JAZZ-CD'S DINGEN MEE NAAR KLARA MUZIEKPRIJS 2005

Platen van Charlie Parker, Maria Schneider, Don Byron, Jef Neve en Joe Lovano dingen mee naar een Klara Muziekprijs 2005. De Belgische klassieke radiozender maakt de winnaars op 19 november bekend.

De medewerkers van Klara selecteerden veertig cd's die in de periode juli 2004 tot mei 2005 verschenen. De selectie omvat klassiek, jazz en wereldmuziek. De geselecteerde jazz-cd's zijn: Charlie Parker, 'Retrospective 1940 - 1953'; Maria Schneider, 'Concert in the Garden'; Jef Neve trio, 'It's Gone'; Don Byron, 'Ivey Divey', en Joe Lovano, 'Joyous Encounter'.

Uit de selectie van veertig kiezen de radiomakers drie prijswinnaars; één in elke categorie. Het publiek mag ook twee prijswinnaars aanwijzen. Eén voor de beste cd en één voor de beste Vlaamse cd. Stemmen voor de publieksprijzen kan via de website van Klara. De genomineerde cd's zijn in verschillende programma's van Klara te horen.

JAZZFLITS 18 staat 15 november op www.jazzflits.nl

IN DIT NUMMER

Nieuws	pg 1
- Platen, podia, prijzen, personalia etc.	
Radio	
- Programma-overzicht en luistertips	pg 6
- Jazzradio Top 10	pg 7
-Boekbesprekingen	
- Jazz op Papier (Jan. J. Mulder)	pg 9
Platenrecensies	
- Cd's: Ilse Huizinga, Art Blakey, MTJK 4-tet,	p 10
Donald Byrd, Oregon, Charlie Haden	
- Dvd's: Tineke Postma, Heleen van den Hombergh	
Concertverslagen	
- Branford Marsalis	p 14
- Michael Moore	p 14
En verder	
- Straightahead (Jaap Lüdeke)	pg 8
- Jazz in China (Lex Lammen)	pg 7

ROY HARGROVE GAAT WEER STRAIGHTAHEAD ALBUM MAKEN

Tien jaar na dato zal trompettist Roy Hargrove weer een straightahead-plaat maken. Dat meldt Richard Seidel in zijn rubriek 'Things To Come' van de oktober-Downbeat. Het wordt een dubbel-cd waarop toch ook weer plaats is voor Hargroves RH Factor.

De productie wordt uitgebracht op het Verve-label. In dezelfde rubriek is te lezen dat binnenkort Blue Note een serie opnamen maakt met de coryfeën Joe Lovano, Stefon Harris en Don Byron. Lovano krijgt hulp van Gunther Schuller voor het 'Birth of the Cool'-project van Miles Davis. Eerder maakte Joe Lovano al gebruik van Tadd Damerons muzikale nalatenschap.

SHIRLEY HORN OVERLEDEN

Pianiste/vocaliste Shirley Horn is 20 oktober in haar woonplaats Washington, D.C. overleden. Ze werd 71 jaar oud.

"Shirley Horn was a true innovator. She created a unique style of playing and singing that was not only original, but so penetrating and so much her own that few dared try to copy it. Her passing is a great loss to Verve, to jazz and to the world", aldus Ron Goldstein, de hoogste man van het Verve-label. Shirley Horn stond daar sinds 1986 onder contract. Ze maakte veertien platen voor Verve en ontving daarvoor acht Grammy Awards. Ook de 'Jazz at Lincoln Center Award for Artistic Excellence 2003' en een eredoctoraat van het Berklee College of Music vielen Shirley Horn de laatste jaren ten deel. Dit jaar werd ze benoemd tot 'NEA Jazz Master', de hoogste Amerikaanse onderscheiding voor jazzmusici.

JAZZFLITS wordt ondersteund door de Nederlandse Jazzdienst, het dienstverlenend kennisinstituut voor jazz en improvisatiemuziek in Nederland (www.jazzdienst.nl).

PLATEN

JAZZORCHESTRA CONCERTGEBOUW MAAKT CD VAN RAY CHARLES TOUR

Op de nieuwe live-cd 'Tribute to Ray Charles' brengt het Jazz Orchestra of the Concertgebouw een hulde aan deze musicus. Op de plaat staat het repertoire dat het orkest begin dit jaar in een aantal bioscoopzalen speelde na afloop van de vertoning van de film 'Ray'.

"De tour bleek een daverend succes. Uitverkochte zalen en een zeer enthousiast dansend en zingend publiek", aldus de website van het orkest. Op de plaat is het optreden te horen dat 17 februari met zangeres Madeline Bell in het Tuschinski Theater te Amsterdam werd gegeven. Na 'Sunday Nights in Amsterdam' is dit de tweede live-cd van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw voor platenmaatschappij Munich Records.

VERDER VERSCHENEN:

CD: 'TIL NOW Hendrik Braeckman Group

Bezetting: Hendrik Braeckman (gt), Bert Joris (tp, bugel), Kurt Van Herck (sax), Piet Verbist (b) en Jan de Haas (dr).

Label: W.E.R.F.

'Til Now' is ontstaan in de Vlaamse VRT-studios, vertelt gitarist Hendrik Braeckman in een interview in het septembernummer van Jazzmozaïek. "Ik vertelde Marc (VRT-programmamaker Marc van den Hoof, red.) dat ik een aantal composities liggen had en heb dan later een voorstel gedaan met een groep die naar mijn inzicht mijn muziek het best zou kunnen vertolken." Braeckman tekende voor de elf stukken op de plaat: "Omdat de groep ten eerste geen 'working band' is en omdat het eigen composities zijn met vrij moeilijke schema's, heb ik doorgecomponeed geschreven."

Braeckmans nieuwe cd werd december 2004 opgenomen in studio Toots van de VRT. De productie was in handen van Marc van den Hoof. Braeckmans grote idool gitarist Jim Hall kreeg al een kopie van de opnamen. Hij reageerde enthousiast: "What a marvelous surprise!".

'Til Now' is overigens de 47ste productie van het Brugse W.E.R.F.-label. Dit label van kunstencentrum De Werf is een echt 'musicians' label. Musici krijgen maximale artistieke vrijheid bij hun producties. De Werf wil vanaf 2006 jaarlijks acht nieuwe cd's uitbrengen. (bron: www.jazzmozaiek.be)

CD: FOR THE TIME BEING

Amsterdam Jazz Trio

Bezetting: Angelo Verploegen (tp, bugel), Ed Verhoeff (gt) en Eric van der Westen (b).

Label: EWM

Twaalf stukken telt het nieuwe album 'For the Time Being' van het Amsterdam Jazz Trio, waaronder twee bonustracks. Die tracks werden vorig jaar oktober live in Tokyo opgenomen. Tien van de twaalf stukken werden door de groepsleden gemaakt. De twee andere zijn standards.

CD: DON'T CRY BABY

Soesja Citroen

Bezetting: Soesja Citroen (voc), Berend van den Berg (p), Ruud Ouwehand (b) en Miriam Kroeze (cello).

Label: Challenge Records.

DVD: CHEZ LOUIS

Louis van Dijk

Bezetting: Louis van Dijk (p), Edwin Corzilius (b) Frits Landesbergen (d, vibr) en Jeroen de Rijk (perc).

Label: Baileo Records.

'Chez Louis' is een registratie van een live concert van pianist Louis van Dijk met zijn kwartet in het 13e eeuwse 'Chateau de Duras', in Frankrijk. Mozart, Lennon & Mc Cartney, Becaud en The Modern Jazz Quartet smelten samen in Van Dijks handen. Op de dvd staat ook een reportage van de voorbereidingen voor het concert vanuit Louis van Dijks Franse huis en zomerverblijf. (www.baileo.nl)

CD: THE ITCH

Benjamin Herman

Bezetting: Benjamin Herman (as), Han Bennink (dr), Ernst Glerum (b) en Anton Goudsmit (gt).

Label: Dox Records/Coast to Coast.

HAASTIGE SPOED

In de vorige JazzFlits noemden wij zangeres **Jane Monheit** als winnaar van de Thelonious Monk International Jazz Vocals Competition. Dat is niet juist, mailde zangeres Ilse Huizinga ons. Monheit werd in 1998 tweede. Winnaar werd de 'inmiddels helaas al overleden' zangeres Teri Thornton. Op de cd 'I'll be easy to find' (Verve) zingt ze haar winnende performance 'Salty mama'.

Rietblazer Michael Moore op 19 oktober tijdens een concert in een overvol Bimhuis.
(Foto: Tom Beetz)

NIEUWE CD MICHAEL MOORE IN DE MAAK

Een dag voor het optreden van 19 oktober in het overvolle Bimhuis was het kwintet van rietblazer Michael Moore voor een opname in de studio van Max Bolleman. De cd zal, als gewoonlijk, verschijnen op Moore's label Ramboy.

Michael Moores kwintet bestond verder uit: trompettist Eric Vloeimans, pianist Marc van Roon, bassist Paul Berner, drummer Owen Hart Jr. en pianist Marc van Roon. Van Roon was ook al in een studio voor een trioregistratie met Frans van der Hoeven (bas) en Roy Dackus (dr). Dat was in opdracht van het Japanse M&I Jazz. Bovendien maakte Van Roon recentelijk een duo-opname met zangeres Fay Claassen. En alsof dat voorlopig niet genoeg is legde hij ook nog een trio-date vast, nu met bassist Tony Overwater en drummer Wim Kegel, bestemd voor de serie 'en blanc et noir' van Fred Dubiez' Daybreak. Daarop zal ook Eric Vloeimans te horen zijn als gastsolist. (JL)

PODIA

WYNTON MARSALIS VIERT 25-JARIG PODIUMJUBILEUM

Trompettist Wynton Marsalis staat vijftienvijftig jaar op het podium. Hij viert dat medio november met drie speciale optredens van zijn kwartet met strijkers.

De leiding van het orkest is in handen van Robert Sadin. Onder meer stukken van de albums 'Midnight Blues' en 'Hot House Flowers', die hij met een strijkorkest opnam, worden uitgevoerd. De stukken zijn speciaal voor de gelegenheid van nieuwe arrangementen voorzien.

Met zijn kwartet zal Wynton Marsalis ook andere stukken uit zijn repertoire van de afgelopen vijftienvijftig jaar ten gehore brengen. De concerten vinden plaats in het Rose Theater te New York en worden mede mogelijk gemaakt door Bloomberg.

JACK ROTHUIZEN VOORZITTER VAN VERENIGING JAZZPODIA

Jack Rothuizen, directeur van Jazz International Rotterdam, is de nieuwe voorzitter van de Vereniging van Jazz en Improvisatiemuziek Podia (VIP). Onder zijn leiding gaat de vereniging een nieuw beleidsplan maken.

Ook Joop Mutsaers, programmeur van de stichting Jazz in Arnhem, treedt toe tot het VIP-bestuur. De aanblijvende bestuursleden zijn Cyriel Pluimakers, Frank Slijpen, Els de Wit en Huub van Riel. Het VIP-bestuur zal het beleidsplan in december presenteren.

PRIJZEN

BRITSE WINT EERSTE BRUSSELS YOUNG SINGERS COMPETITION

De Britse zangeres Georgia Mancio heeft de eerste 'Brussels International Young Singers Competition' gewonnen. De wedstrijd werd van 4 tot en met 8 oktober in Brussel gehouden.

Tweede werd de Portugese Sofia Ribeiro en derde de Australische Sophie Brous. In de jury zaten de vocalisten David Linx en Judy Niemack, drummer Bruno Castellucci en de jazzjournalisten Luc De Baets en André Joassin.

Elke na 1 oktober 1970 geboren jazz-zanger of -zangeres kon aan de wedstrijd meedoen. Maximaal twintig deelnemers werden door een jury voor vijf halve finales geselecteerd, die op de eerste drie wedstrijddagen plaatsvonden. De halve finalisten moesten vijf stukken uitvoeren. Uit deze voorronden koos de jury zes finalisten. Die streden op 8 oktober om drie prijzen.

KORT NIEUWS

Horace Silver - Pianist en bandleider Horace Silver heeft op zijn nieuwe website live-opnamen gezet die hij in de jaren zestig van zijn groep maakte. De opnamen zijn eerder onder de titel 'The Natives Are Restless Tonight' op plaat verschenen, maar zijn vrijwel onbekend omdat deze plaat indertijd alleen bij club-optredens is verkocht. Horace Silver is van plan om nog meer onbekend materiaal via zijn website toegankelijk te maken. Het adres van de website is www.horacesilver.com.

Ronnie Scott's - Tot 5 november vindt in de Londense Ronnie Scott's jazzclub een serie concerten plaats ten bate van de slachtoffers van de orkaan Katrina in New Orleans. Medewerking verlenen onder anderen Stan Tracey, James Taylor, James Pearson, Matt Wates, Dave O'Higgins en Van Morrison.

OVERIG

CONCORD GAAT DRAADLOOS EN ONLINE MUZIEK DISTRIBUEREN

In samenwerking met de American Greeting Corporation gaat platenmaatschappij Concord de catalogus via diverse draadloze en online-kanalen verspreiden. Producten zullen onder meer beltonen, video's en 'instant messaging content' zijn.

Via bijvoorbeeld mobiele telefoon, pda, computer, console of een home entertainment netwerk zal muziek worden verspreid van labels als Fantasy, Milestone, Prestige, Riverside, Concord en Stax. Die labels maakten opnamen van jazzgroten als John Coltrane, Miles Davis, Ella Fitzgerald, Tito Puente, Sonny Rollins en Art Blakey.

MARSALIS EN SCHAAP MAKEN 'JAZZ ABZ' VOOR KINDEREN

Jazzmusicus Wynton Marsalis, illustrator Paul Rogers en jazzhistoricus Phil Schaap hebben een boek met jazzportretten voor kinderen gemaakt. Het heet: 'Jazz ABZ: An A to Z Collection of Jazz Portraits'.

Het boek introduceert 26 jazzgroten bij de jeugdige lezer, verluchtigd met illustraties die de sound van de musicus verbeelden en hem in zijn eigen tijd plaatsen. Wynton Marsalis heeft voor elke grootheid een kort portret op rijm gemaakt. Het boek eindigt met een reeks biografische schetsen van de hand van Phil Schaap. 'Jazz ABZ' verschijnt bij de Candlewick Press.

CONCERTZENDER ZENDT VIA WEBSITE OOK IN SURROUND UIT

De ConcertZender is gestart met uitzendingen in surround-sound. De programma's zijn te beluisteren via de website van het station.

Voor de uitzendingen maakt de ConcertZender gebruik van Microsoft Media technologie, zodat elke multimedia-pc die uitgerust is met Windows en compatible surround-sound geluidskaart, zonder verdere aanpassingen het ruimtelijke geluid hoorbaar kan maken. Wel is een aansluiting nodig op ADSL of kabelinternet. Ook moeten minimaal vijf surround-sound luidsprekers aangesloten zijn.

Elke dinsdagochtend van 11.00 tot 12.00 uur en zondagmiddag van 14.30 – 15.00 uur wordt live het programma Super Audio uitgezonden. Ook zullen binnenkort in ConcertZender Live eigen surround-opnamen te horen zijn. Op het speciale surround-kanaal is de gehele dag muziek te beluisteren die past in het profiel van de ConcertZender: sacd's dvd-audio's en eigen opnamen, van oude, klassieke en nieuwe muziek, wereldmuziek en jazz. (www.concertzender.nl)

KORT NIEUWS

Dutch Swing College Band – Op de website van de Dutch Swing College Band is een kort filmpje te zien van een optreden met klarinettist Peanuts Hucko tijdens de Burghausen Jazzwoeke 1991. Band en gast spelen 'After you've gone' en 'I've found a new baby'. (<http://www.dscband.nl>)

Jazzagenda – Bij Uitgeverij Resonans is weer een jazzagenda verschenen. In de Jazz Agenda 2006 is het thema vocale jazz. De agenda bevat interviews en portretten van onder anderen Deborah Carter, Fay Claassen, Lydia van Dam, Rita Reys en Francien van Tuinen. (www.uitgeverij-resonans.nl)

Andrew Hill – Pianist Andrew Hill is terug bij Blue Note. Zijn nieuwe album verschijnt in februari 2006. Charles Tolliver, Greg Tardy, John Herbert en Eric McPherson verlenen er medewerking aan. Hill stond al eerder onder contract bij Blue Note. Van 1963 tot 1970 maakte hij er onder meer de albums 'Black Fire', 'Judgement!' en 'Point of Departure'. Hill keerde in 1989 kortstondig terug voor twee albums. In 2003 bracht Blue Note nog het album 'Passing Ships' uit, dat in 1969 werd opgenomen en tot dan toe op de plank had gelegen.

Jazz Orchestra of the Concertgebouw – Om te vieren dat SOS-Kinderdorpen veertig jaar bestaat geven het Jazz Orchestra of the Concertgebouw samen met de Amerikaanse zangeres Deborah Brown op woensdag 9 november een belangeloos jubileumconcert in Theater De Flint in Amersfoort. Het jazzconcert is de 'kick off' van een reeks aan jubileumactiviteiten voor SOS-Kinderdorpen.

Edwin Berg - Pianist Edwin Berg heeft een nieuwe website. Op www.edwinberg.com zijn onder meer live-opnamen te horen uit de laatste Spaanse tournee van zijn trio, met bassist Eric Surmenian en drummer Steve Altenberg. Ook informeert Edwin Berg op zijn website over zijn nieuwe projecten.

Jahrespreise 2005 – De negen cd-box 'Holy Ghost – Rare & Unissued Recordings (1962–70)' van Albert Ayler is dit jaar in de categorie jazz de Jahrespreise van 'Der Preis der deutschen Schallplattenkritik' toegekend. De box is verschenen bij Revenant Records.

Frans Elsen - Het Frans Elsen Trio met Frans Elsen (p), Axel Hagen (gt) en Alex Milo (b), speelt het komend seizoen elke zaterdag om 20.30 uur in de nieuwe Haagse jazzclub 'Rich-Art Jazzclub' (adres: Raamstraat 15). De toegang is gratis.

SCHOUWBURGMEDEWERKERS LEREN JAZZ AAN DE MAN TE BRENGEN

Om schouwburgen en theaters te leren de jazz aan de man te brengen, organiseren Jazz Impuls, De Nederlandse Jazzdienst en de VSCD (de Vereniging van Schouburgdirecteuren) begin 2006 een serie workshops. Deze workshops zijn bestemd voor programmeurs en marketingmedewerkers.

De workshops worden in een serie van vier aangeboden. De deelnemers worden wegwijs gemaakt in de wereld van de jazz en maken kennis met het potentiële publiek. Ook krijgen ze tips om dit publiek te bereiken. Deelnemers oefenen aan de hand van opdrachten met de materie en worden uitgedaagd om zelf met ideeën te komen. Het is de bedoeling dat zij het geleerde in de praktijk proberen toe te passen en hun ervaringen vervolgens met elkaar delen.

GEACTUALISEERDE VERSIE JOACHIM BERENDTS JAZZBUCH UIT

In Duitsland is een geactualiseerde versie van 'Das Jazzbuch' van Joachim Ernst Berendt gepubliceerd. Het boek verscheen voor het eerst in 1953 en is sindsdien wereldwijd in vertaalde versies uitgegeven. Het wordt beschouwd als een standaardwerk over jazz.

Joachim Ernst Berendt overleed vijf jaar geleden. De nieuwe bewerking is daarom gemaakt door Günther Huesmann. Hij werkte in 1989 ook mee aan de laatste revisie die Berendt zelf nog maakte. Huesmann maakte een overzicht van de jazz na 1990, waarin hij onder meer stilstaat bij de New Yorkse avantgarde, de ontwikkeling van elektronische muziek en de prominente positie die de Europese jazzscène sindsdien heeft verworven.

De nieuwe editie van 'Das Jazzbuch' telt 944 pagina's en is verschenen bij uitgeverij Fischer. Het kost 29,90 euro.

KORT NIEUWS

Corrie van Binsbergen - In november gaat de formatie Corrie en de Grote Brokken met het nieuwe programma 'Het land is moe' op tournee. In dit programma passeren 'maatschappelijke ongemakken' de revue. Het tekstmateriaal is van Remco Campert, Josse de Pauw, Esther Gerritsen, Drs. P en Jan Mulder. In de groep van gitarist Corrie van Binsbergen zitten onder anderen Bob Fosko, Angelo Verploegen, Jasper Blom, Rutger van Otterloo, Hans Hasebos en Hein Offermans. Het nieuwe programma was vorig jaar mei al te zien in Frascati. Van de opnames van deze concerten is een cd gemaakt, die nu verkrijgbaar is. (www.corrievanbinsbergen.com)

FESTIVALS

29ste JAZZFESTIVAL HEERDE
Dorpshuis, Heerde
4 november

Met onder anderen: Martijn van Iterson Quartet, The Young Lions met Ben en Gideon van Gelder, Carmen Gomes INC, Lammen en Co, het Xandra Willis Quartet en het Lewinsky 4-tet. (www.jazzfestivalheerde.nl)

ZUID NEDERLANDS JAZZ FESTIVAL
TAC en De Effenaar, Eindhoven
19 en 20 november

Met onder anderen: Raoul van der Weide (contrabas), het Deshima Ensemble, Michiel Braam (piano) en Yuki Saga (zang), Min Xiao Fen (pipa) en Susie Ibarra (drums) en J.C. Meets Surinam, met saxofonist James Carter en De Nazaten, een project van het ZNJF met Surinaamse blaasmuziek.

Het 17de Zuid Nederlands Jazz Festival vindt dit jaar op twee Eindhovense locaties plaats. Zaterdag 19 november in het TAC en zondag 20 november in de Effenaar. Het kleinschalige Zuid Nederlands Jazz Festival wordt al zeventien jaar georganiseerd door de gelijknamige stichting in nauwe samenwerking met de Effenaar. In die jaren zijn tal van nationale en internationale grootheden te zien (geweest). (www.znjf.nl)

MOTIVES FESTIVAL
Casino Modern, Genk
16 tot en 19 november

Met onder anderen: Salva Sanchis/Bruno Vansina 'Double Trio', Joshua Redman 'Elastic Band', Peter Vermeersch, Flat Earth Society 'De Oesterprinces', Nils Petter Molvaer, Electric Barbarian 'Motives for the Soul'. EST, Polar Bear, Acoustic Ladyland, Bugge Wesseltoft en Beyond Jazz.

Het Motives Festival is een jazzfestival waar vernieuwing en het experiment in jazz worden aangemoedigd. Dans, film, multimedia en beeldende kunst worden in dialoog of in confrontatie gebracht met jazzmuziek om zo de grenzen van het genre te verleggen. (www.motivesfestival.com)

BERICHT VOOR DE ABONNEES VAN JAZZFLITS

JazzFlits-abonnees attenderen wij er per e-mail op dat een nieuw nummer op de website staat. Het komt voor dat onze e-mail u niet bereikt. Dat wil niet zeggen dat de nieuwe JazzFlits niet is verschenen. Het nummer staat gewoon op de aangekondigde datum op de site. Die datum staat op de voorpagina van het laatst verschenen nummer.

De redactie van **JAZZFLITS**

RADIOGIDS

Maandag

19.05 – 20.00 uur	Jazz	RTBF 3
21.05 – 22.00 uur	Jazz Live	Deutschlandfunk
22.05 – 23.00 uur	Jazz Special	NDRInfo
23.05 – 23.30 uur	Jazz Twenty 5	WDR 5
23.30 – 00.00 uur	Le grand jazz	RTBF 1
23.00 – 00.00 uur	Jazz	Klara
00.00 – 01.00 uur	4FM-Jazz: grote ensembles	R4
00.00 – 02.00 uur	Dulfer Jazz Live	BNR

Dinsdag

18.00 – 18.55 uur	Jazzactua/Krizz-Krazz	ConcZ
19.05 – 20.00 uur	Jazz	RTBF 3
20.00 – 21.00 uur	Livejazz van Ned podia	ConcZ
21.00 – 23.00 uur	In de Club	VRT 1
21.00 – 23.00 uur	Diverse jazz	ConcZ
22.05 – 23.00 uur	Jazz cd-Markt	NDRInfo
23.00 – 00.00 uur	Lüdeke Straighthead	ConcZ
23.05 – 23.30 uur	Jazz Twenty 5	WDR 5
23.30 – 00.00 uur	Le grand jazz	RTBF 1
23.00 – 00.00 uur	Jazz	Klara
00.00 – 01.00 uur	Div. jazzprogramma's	ConcZ
00.00 – 01.00 uur	4FM-Jazz: nieuwe releases	R4

Woensdag

19.05 – 20.00 uur	Jazz	RTBF 3
22.05 – 23.00 uur	Jazz Konzert	NDRInfo
23.05 – 23.30 uur	Jazz Twenty 5	WDR 5
23.30 – 00.00 uur	Le grand jazz	RTBF 1
23.00 – 00.00 uur	Jazz	Klara
23.00 – 00.00 uur	Jazz	747AM
00.00 – 01.00 uur	4FM-Jazz: live -opnamen	R4

Donderdag

19.05 – 20.00 uur	Jazz	RTBF 3
21.00 – 23.00 uur	Jazz op West	Radio West
22.05 – 23.00 uur	Jazz Aktuell	NDRInfo
23.05 – 23.30 uur	Jazz Twenty 5	WDR 5
23.30 – 00.00 uur	Le grand jazz	RTBF 1
23.00 – 00.00 uur	Jazz	Klara
00.00 – 01.00 uur	4FM-Jazz: Vintage!	R4

Vrijdag

17.00 – 18.00 uur	Jazz Legends	BBC 3
19.05 – 20.00 uur	Jazz	RTBF 3
22.05 – 22.50 uur	Jazzfacts	Deutschlandfunk
23.05 – 23.30 uur	Jazz Twenty 5	WDR 5
23.30 – 00.00 uur	Le grand jazz	RTBF 1
23.00 – 00.00 uur	Jazz	Klara
00.00 – 08.30 uur	De Jazznacht	ConcZ
00.00 – 01.00 uur	4FM-Jazz: impro	R4

Zaterdag

13.00 – 18.00 uur	Div. jazz (herh)	ConcZ
17.00 – 18.00 uur	Jazz Line-up	BBC 3
18.00 – 19.00 uur	Jazz record requests	BBC 3
18.03 – 19.00 uur	Jazzcafé	Omroep Fryslan
19.00 – 19.30 uur	Jazz File	BBC 3
20.05 – 21.00 uur	Jazz Classics	NDRInfo
22.05 – 23.00 uur	Jazz Highlights	NDRInfo
22.05 – 00.00 uur	Jazzpoint	WDR 5
00.00 – 01.00 uur	4FM-Jazz: actuele jazz	R4

Zondag

16.00 – 17.00 uur	Off the Record	ConcZ
17.00 – 18.00 uur	Jazzgeschiedenis	ConcZ
20.00 – 22.30 uur	Come Sunday	Klara
22.05 – 23.00 uur	Jazz Hörerwünsche	NDRInfo
00.00 – 01.00 uur	4FM-Jazz: Jazzkotabel	R4

TOELICHTING

JAZZGESCHIEDENIS

ConcertZender, 6 november, 17.00 uur

Deel 540 en 541: Sarah Vaughan.

ConcertZender, 13 november, 17.00 uur

Deel 542 en 543: Sarah Vaughan.

De Geschiedenis van de Jazz werd tussen 1979 en 1994 eerder uitgezonden door de NOS en de VPRO.

Samenstelling en presentatie: Michiel de Ruyter.

MAT MATHEWS EN 'LES JAZZ MODES'

ConcertZender, 15 november, 22.00 uur

In het programma The Art of the Improvisers staat 15 november de muziek van het kwintet 'Les Jazz Modes' met de Haagse accordeonist Mathieu Schwartz alias Mat Mathews centraal. Deze groep uit de jaren vijftig bestond verder uit onder anderen Charlie Rouse op tenorsaxofoon en Julius Watkins op hoorn. Al met al een ongebruikelijke combinatie.

Samenstelling: Jaap de Rijke.

LONDON JAZZ FESTIVAL

BBC Radio 3, 11 tot en 20 november

Voor de dertiende keer wordt dit jaar het London Jazz Festival gehouden. Grootste sponsor is BBC Radio 3 (de Britse variant van Radio 4 en Klara). Dit station zal veel concerten uitzenden en is te ontvangen via de kabel en internet.

Het London Jazz Festival vindt plaats op diverse Londense locaties, waaronder grote zalen als de Queen Elizabeth Hall, het Shaw Theatre, the Barbican, The Royal Albert Hall, maar ook kleinere locaties als Pizza Express en Club 606. Op het programma staan onder anderen McCoy Tyner met het World Saxophone Quartet, Charles Lloyd met Zakir Hussain, Branford Marsalis, het Archie Shepp Quartet, Jamie Cullum – die in de Royal Albert Hall een speciaal concert voor jongeren geeft – Courtney Pine en The Bad Plus. Veel bekende pianisten treden op: Tord Gustavson, Jason Moran, Uri Caine, Robert Glasper, Harry Connick Jr. en Gwilym Simcock. Verder zijn de vocalisten Kurt Elling en Ian Shaw van de partij.

Onder leiding van veteraan Gerald Wilson (86) zal de BBC Big Band een concert geven. Andere grote formaties op het festival zijn: het Maria Schneider Orchestra, het Italian Instabile Orchestra, Mike Garrick's Jazz Britannia Big Band, Gilles Peterson met het Heritage Orchestra en het Vienna Art Orchestra.

Alle informatie over de inhoud en het tijdstip van de radio-uitzendingen van het London Jazz Festival door BBC Radio 3 is te vinden op www.bbc.co.uk/radio3/jazzfest2005.

JAZZRADIO TOP 10

15 oktober 2005

1. **THELONIOUS MONK QUARTET WITH JOHN COLTRANE – At Carnegie Hall**
(Blue Note)
2. **TIERNEY SUTTON – I'm with the Band**
(Telarc)
3. **GERALD WILSON ORCH. – In My Time**
(Mack Avenue)
4. **ERIC ALEXANDER AND VINCENT HERRING The Battle: Live at Smoke**
(HighNote)
5. **PONCHO SANCHEZ – Do It!**
(Concord Picante)
6. **SARA GAZAREK – Yours**
(Native Language)
7. **BRAD MEHLDAU – Day Is Done**
(Nonesuch)
8. **STAN HOPE – Put On A Happy Face**
(Savant)
9. **THE CLAYTON-HAMILTON JAZZ ORCHESTRA Live At MCG**
(MCG Jazz)
10. **WYNTON MARSALIS –Live**
(Blue Note – 77132)

De Jazzradio Top 10 [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio.](#)

THE JAZZ CONNECTION

Door Lex Lammen

JAZZ IN CHINA

Het is al weer een kwart eeuw geleden dat er van de hand van Hans Dulfer, tenorsaxofonist en nog meer, een boekje verscheen onder de titel 'Jazz in China en andere perikels uit de geïmproviseerde muziek' (Uitgeverij Bert Bakker in Amsterdam, 1980). 'Jazz in China' - het titelverhaal - bevatte een kolderiek allerlei, waarmee tegelijkertijd enkele nog openstaande rekeningen vereffend werden. Kolderiek, want zoals wij allen wisten, bestond er geen jazz in het Hemelse Rijk van de Grote Roer-ganger. Voordien was dat anders. Uit de boeken valt op te maken dat trompettist Buck Clayton in de jaren dertig geruime tijd een orkest aanvoerde in Sjanghai en voor pianist Teddy Weatherford gold het zelfde. Of dat ook zeggen wilde dat er Chinese muzikanten in die bands meespeelden, is niet overgeleverd, maar er bestond onder de Kwo Min Tang in elk geval geen verbod op jazz. Dat veranderde toen het Communisme 'à la chinoise' het heft in handen kreeg, want die wereldbeschouwing hield niet van swing.

Nog altijd geldt China - de grote Volksrepubliek, wel te verstaan - als communistisch, maar jazzmuziek is er niet langer taboe. Dat is voor een groot deel te danken aan de inspanningen van de Zwitserse pianist George Gruntz en diens connecties met Swissair (toen die vliegfirmas nog bestond) en de Duitse NDR-Fernsehen, al mag ook meneer Li Qiang van het Chinees Internationaal Uitwisselingscentrum niet onvermeld blijven. Met vereende krachten en ondersteund door stempels-zettende autoriteiten slaagden zij er in om in november 1992 voor het eerst sinds vele decennia een westerse, zeg maar Amerikaans, jazzorkest op te laten treden in Peking (Beijing volgens een nieuwere transcriptie) en Hangtjou (Guangzhou). Eén en ander werd gefilmd door een tv-ploeg van de NDR, die meteen ook informeerde naar de bekendheid van het grotendeels jongere publiek met deze muziekvorm. Niemand bleek er van te weten en wie beweerde van jazz te houden, bedoelde bij nader inzien Michael Jackson. Pianist Gruntz en de zijnen - vier trompettisten, onder wie Lew Soloff en Jack Walrath, vier trombonisten, onder wie Ray Anderson, een vijfmans-rietsectie met Howard Johnson, (de Engelsman) Chris Hunter en Bob Malach en een ritmeploeg met Danny Gottlieb en bassist Mike Richmond plus een bluesduo uit Chicago voor de 'special effects' - stonden zodoende voor een onontgonnen veld van ongekende afmetingen. Intussen zijn we een dozijn jaren verder en George Gruntz en zijn Concert Jazz Band zijn door heel wat jazzbroeders - onder wie ook Nederlanders - gevolgd, maar waar twaalf jaar na de introductie van jazzmuziek in Japan het land van de Rijzende Zon al over een bloeiend jazzleven beschikte, laat het Rijk van het Midden het vooralsnog afweten.

Misschien is het een goed idee om nog eens te luisteren naar wat Gruntz en de zijnen het nietsvermoedende Chinese publiek in 1992 dan wel voorgezet hebben. Die kans biedt de ConcertZender op dinsdag 8 november om middernacht in 'Het Grote Geluid', met een herhaling op de volgende zaterdagmiddag om 13.00 uur.

Lex Lammen is presentator/samensteller van de programma's 'Het Grote Geluid' en 'The Jazz Connection' (resp. elke 2de en 4de dinsdag van de maand op de ConcertZnd).

KORT NIEUWS

JazzXperience - De Goudse organisatie Go Jazz organiseerde gedurende een reeks van seizoenen jazzconcerten in de Agnietenkapel en de Goudse schouwburg. Door gebrek aan geld moest hier aan het eind van het seizoen 2004 - 2005 een punt achter worden gezet. De stichting JazzXperience neemt vanaf het seizoen 2005 - 2006 de fakkel van Go Jazz over en organiseert een reeks jazzconcerten in De Spiegeltent. Het openingsconcert vindt plaats op dinsdag 8 november om 19.30 uur. (www.jazzxperience.nl)

STRAIGHTAHEAD

Door Jaap Lüdeke

LIBRARY OF CONGRESS EN HET ARCHIEF

Iedereen, mag je aannemen, is nu op de hoogte van die fantastische registratie waarbij Thelonious Monk en John Coltrane er die 29ste november in 1957 een gedenkwaardig avondje van maakten. Maar, waar we misschien niet bij stilstaan (of niet van wisten) is het feit dat er die avond een zeer uitgebreid programma ten gehore werd gebracht in de New Yorkse Carnegie Hall. De andere medewerkers waren: Billie Holiday, de bigband van Dizzy Gillespie, Ray Charles met een sextet, Chet Baker was er te gast bij het kwartet van Zoot Sims en ook het trio van Sonny Rollins was van de partij. The Voice Of America (VOA) maakte de opname, met uitzondering van Billie Holiday. Die opname werd, als gewoonlijk, gestald bij het Library of Congress (LoC) in Washington, DC. en verdween in het archief. Het was een bijzonderheid dat na de vondst toestemming werd verleend tot het uitbrengen van het inmiddels gevierde Monk/Coltrane-concert. Toch was dat niet de eerste keer. Rond 1999 schoot het LoC Columbia Records te hulp met een perfecte VOA-opname van Duke Ellington at Newport – 1956. In het beroemde 'Diminuendo in Blue and Crescendo in Blue' had tenorsaxofonist Paul Gonsalves voor zijn legendarische 27 chorussen de verkeerde (Columbia) microfoon gepakt. Die beide mono-opnamen van Columbia en de VOA zijn dus omstreeks 1999 samengevoegd waardoor na veel technisch vernuft het stereo-effect werd bereikt en Gonsalves tegenwoordig wel goed hoorbaar is. Hulde.

Het wachten is nu op de rest van dat aantrekkelijke programma in Carnegie Hall. Om nog maar te zwijgen over de vele onbekende opnamen die het Library of Congress in dat benijdenswaardige archief heeft opgesloten. De nieuwsgierigheid is bijkans een kwelling.

Jaap Lüdeke is jazzjournalist en presentator/samensteller van het wekelijkse programma 'Lüdeke Straightahead'. (ConcertZender: dinsdag 23.00, zaterdag 7.30 uur (herh.))

STRAIGHTAHEAD MAAND-CD NOVEMBER

GRANT STEWART

+ 4

Criss Cross Jazz

Lang niet alle lezers van de JazzFlits zullen bekend zijn met de escapades van de tenorsaxofonist Grant Stewart. Toch is '+ 4' al zijn derde cd voor het Nederlandse label. En om maar meteen met de deur in huis te vallen: Stewart speelt een stevige tenor die duidelijk hoorbaar is gebaseerd op het vroege werk van Sonny Rollins. Dus: hoekig, eigenwijs en behendig. In 'Lime House Blues' is het tempo moordend. Stewart: "Dan moet je er vooral niet meer bij nadenken. Just do it!" Grant Stewart is op 4 juni 1971 geboren in het Canadese Toronto. Hij leerde allereerst van zijn gitaarspelende vader, hoorde thuis platen van Parker, Wardell Gray en de meester Coleman Hawkins en verhuisde vervolgens van de alt- naar de tenorsaxofoon. De basis was al gelegd, maar de invloeden van Rollins overheersen, uiteraard zonder te storen. Opvallend is dat een zo creatieve geest voor deze cd niet in staat was om ook maar één eigen stuk toe te voegen aan het overwegend standaardrepertoire. De + 4 zijn: gitarist Joe Cohn (zoon van wijlen Al), pianist Bill Charlap, bassist Paul Gill en slagwerker Willie Jones III. Charlap is waarlijk een groots jazzpianist. Mede daardoor is dit de Straightahead- cd van de maand november.

(Jaap Lüdeke)

Tracks van de maand-cd zijn in november te horen in het programma 'Lüdeke Straightahead' op de ConcertZender. (dinsdag 23.00 uur en herhaald op zaterdag 7.30 uur)

ingezonden mededeling

WWW.JAZZWEB.NL

HET JAZZPORTAAL VAN NEDERLAND

KORT NIEUWS

Big Band Workshop – Amateurmusici kunnen in het weekend van 12 november in Kortrijk, Hasselt en Hombeek aan een bigband-workshop deelnemen. De workshops worden gegeven door Frank Vaganée, Kurt Van Herck en Marc Godfroid. Instrumentalisten tot het niveau van semi-prof kunnen deelnemen. (www.muzeikmozaiek.be)

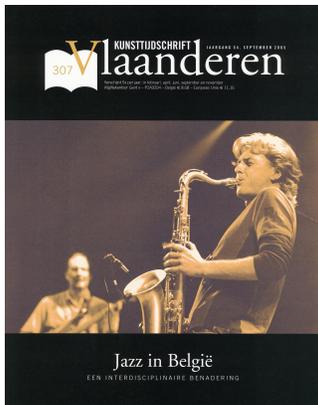
JAZZ OP PAPIER

Door Jan J. Mulder

DE JAZZARTIEST IN BELGIË: GEEN SANT IN EIGEN LAND

"In België is de jazz vandaag levendiger dan ooit. Dat geldt niet alleen de muzikale activiteiten zelf." Wie in ogenschouw neemt wat er heden ten dage over geschreven wordt kan deze bewering alleen maar beamen. Hij is afkomstig van Patrick Auwelaert, samensteller van een themanummer van het kunsttijdschrift Vlaanderen. 'Themanummer' houdt in dit geval in, dat van de 64 pagina's er 37, verdeeld over zes hoofdstukken, aan het thema zijn gewijd. De datering van het blad is van september, maar het viel pas op 17 oktober bij mij in de bus.

Het is een aflevering geworden van overzichten, een status-quo en vooral van 'interdisciplinaire tandems': jazz en literatuur, jazz en klassieke muziek, enzovoort. Als ondersteuning voor zijn uitspraak noemt Auwelaert in zijn intro als eerste de festivals, die onverminderd doorgaan op de ingeslagen weg en zelfs nog in aantal toenemen. Die festivals komen nader aan bod in het op-

ningsartikel van Jempi Samyn en verderop doet Marc Van den Hoof daar nog een schepje bovenop met een chronologie van vijftientig edities Jazz Middelheim. Hij deed dat al eerder voor een herdenkingsuitgave, die hij met fotograaf Rob Miseur in 1991 samenstelde.

Uiteraard actualiseerde hij de gegevens over het aanbod aan artiesten sindsdien. Van den Hoof heeft zijn best gedaan er geen droge opsomming van te maken, maar na een paar bladzijden wordt het wel wat veel.

Samyn laat voorts alle aspecten in het kort de revue passeren, zoals de clubs, de platenproductie, de media, de concoursen. Hij roemt het hoge peil van de Belgen en oordeelt onder de tussenkop 'geen sant in eigen land', dat het publiek daar best meer waardering voor zou kunnen opbrengen. Zelf met een inventarisatie bezig, was ik aangenam verrast door een artikel waarin Patrick Auwelaert een 'ondiepe duik' doet in de Vlaamse prozaliteratuur waar jazz een meer dan toevallige rol speelt. De vaakst genoemde literatoren zijn J. M. H. Berckmans, Louis Paul Boon, Stefan Hertmans en Willy Roggeman. Van de laatste blijkt de vorig jaar verschenen bundel *De Gedichten* veel meer werk te bevatten dan tot nu toe in reguliere boekvorm verschenen is. Er worden nog heel wat meer plaatsen aangestipt met verwijzingen naar jazz in een of andere vorm dan ik had bevroed.

Auteurs die enkel gedichten schreven zijn niet verwerkt, zodat bijvoorbeeld die andere Roggeman, Willem M., niet vertegenwoordigd is. Deze is echter wel aanwezig als auteur van een overzicht van de jazz in de beeldende kunst. Roggeman heeft zich daarin moeten beperken tot een vijftal kunstenaars, van wie er drie ook muzikaal actief zijn. Ook die kant wordt dan door hem belicht. Aan het slot geeft hij ons enkel een paar namen: 'aan de lezer om hun werk te ontdekken.'

In een artikel onder de titel 'een flirterige relatie' bespreekt Fred Brouwers de diverse vrijages die vice versa en in allerlei toonaarden plaatsvonden – en vinden – tussen jazz en klassiek. In een algemene inleiding komen we zowaar de naam tegen van Norman Granz, die de jazz opwaardeerde door die in de allergrootste tempels van de klassieke muziek te presenteren. Daarin ook weer bekende namen uit de klassieke hoek als August Milhaud en Igor Strawinsky en een alinea over het gebruik – zo de oudere generaties wilden: misbruik – van klassieke thema's in een swingversie. In België is de beïnvloeding aanvankelijk sporadisch, tot we aankomen bij Marc Matthys, geboren in 1956. [Hij] 'is zowat de enige bij wie het jazzandeel bijna 50% beslaat en voor wie de jazz meer is dan een grappig invalshoekje of vertrekpunt, maar een volwaardig genre.' Via de eerder dit jaar overleden Elias Gistelink, de oprichter van Jazz Middelheim, komen we dan uit bij Kris Defoort (1959), 'de man die wellicht op de meest organische en persoonlijke wijze de invloeden van verschillende muziekgenres – in hoofdzaak toch jazz en klassiek – synthetiseert.' Brouwers besluit zijn inventarisatie: 'Al met al een scène die niet in overzichtelijke tabelletjes kan worden gepropt.' Van de samensteller is ook een korte toelichting bij het werk van drie Belgische fotografen: Guy Van de Poel, Jacky Lepage en Jos L. Knaepen, elk vertegenwoordigd met drie à vier foto's.

Zoals van deze special in het 54-jarig bestaan van het tijdschrift te verwachten was, hebben alle auteurs zich beperkt tot het schrijven van overzichtsartikelen. Het zou mij lief zijn geweest als deze gelegenheid was aangegrepen om plaats te reserveren voor een of twee wat diepgravender essays, een genre waar de jazzliteratuur helaas niet van overloopt. Maar gezien de opzet én gedegen uitvoering – in de namen kwam ik geen enkele spelfout tegen: een unicum – kan ik, óók wat deze uitgave betreft, onderschrijven wat Jempi Samyn in zijn passage over periodieken opmerkt over het tijdschrift *Jazzmozaïek*: "een vlot leesbaar en bijzonder informatief jazztijdschrift, waar zelfs onze noorderburen jaloers op zijn." Zeker weten!

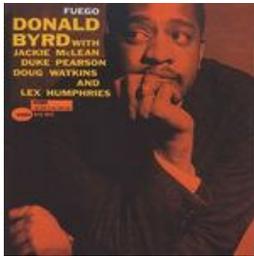
Jazz in België : een interdisciplinaire benadering. Themanummer van het kunsttijdschrift Vlaanderen. – jrg. 54, nr. 307 (september 2005). – ISSN 0042-7683. – p. 193-256. – Prijs voor Nederland 14 euro – incl. verzending.

Verkrijgbaar in Nederland bij Athenaeum Nieuwscentrum, Spui, Amsterdam en Heinen, Kerkstraat, 's Hertogenbosch of door overmaking op (Nederlandse) postbank 6748395 t.n.v. Kunsttijdschrift Vlaanderen te Brugge of te bestellen bij: Pol Lagrain, e-mail: pol.lagrain@scarlet.be

CD-RECENSIES

JOEY SELLERS' JAZZ AGGREGATION El Payso Nine Winds NWCD 0217

De meeste muzikanten uit de Nine Winds-catalogus komen uit Los Angeles en omstreken, maar deze kleine bigband van trombonist Joey Sellers is daar een uitzondering op. Hij heeft z'n orkestje (drie rieten, twee trompetten, vier trombones en ritsectie) gerekruteerd onder de leukere muzikanten van New York. Zo telt de trompetsectie Dave Ballou, speelt Tony Malaby tenor- en sopraansax, en zit Mike Sarin op het drumkrukje. Het repertoire voor de band is, op één uitzondering na, door de leider geschreven. En die past aardig binnen het Nine Winds-idee: prettige, avontuurlijke muziek zonder echt door te vliegen naar de avant-garde. Sellers is als componist dan ook bepaald geen hemelbestormer, maar hij weet soms aardige hooks te bedenken om zijn sterke solisten aan het werk te zetten. En dat is naast de genoemde Ballou en Malaby vooral altist John O'Gallagher. Deze combineert een smeuïge, jankerige toon aan een enorme gedrevenheid, waarbij bij mij vooral de naam van wijlen Thomas Chapin als referentiepunt in gedachten kwam. In 'Corrugated Beak Seekers' voorziet hij de dwarse groove van fraaie Dolphyesque lijnen, en maakt het zo tot het hoogtepunt van 'El Payso'. (Herman te Loo)

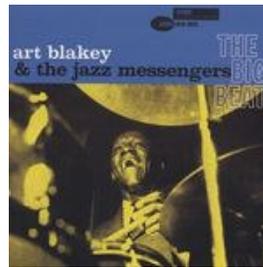
DONALD BYRD Fuego (1959) Blue Note

Donald Byrd speelt op de cd 'Fuego' pockettrumpet, een kort gedrongen trompetje dat meestal een breder geluid produceert. Daarvan is bij Byrd wel iets te merken. De warmte gaat wat meer in de richting van Miles Davis. Zeker niet van Dizzy Gillespie, want die had in wezen maar een vrij dun geluid. Byrd schreef alle zes stukken en begint qua titel met 'Funky Mama' al tijdig te knipogen naar een groter afzetgebied voor zijn platen. Goed dat altist Jackie McLean hier aanwezig is met indringende solobijdragen. Hij vestigt constant de aandacht op zijn volstrekt unieke sound. Voor sommigen een beetje te 'flat' (te laag) maar binnen enkele tellen herkenbaar. Duke Pearson (p), Doug Watkins (b), en Lex Humphries (d) houden zich voorbeeldig aan de opdracht: vooral bij mekaar blijven...

De oude hoestekst suggereert dat Byrd piccolo-trumpet speelt. Is niet waar, want die gaat sowieso een octaaf hoger en daar is hier geen sprake van. (Jaap Lüdeke)

MTJK QUARTET Day of the Race Nine Winds Records NMCD 0258

'Day of the Race' is de tweede cd van het Californische MTJK-Quartet voor Nine Winds. In een zevental eigen stukken van saxofonist/klarinetist Jason Mears en trompettist Kris Tiner laat het kwartet horen wat het waard is. En dat is niet gering. De twee frontmensen hebben allebei een karakteristiek geluid, waarmee ze de gecomponeerde lijnen loepzuiver neerzetten, maar ook fris van de lever improviseren. En dat alles gebeurt vooral met een forse dosis intensiteit en gevoel voor dynamiek. Vooral wanneer Mears zijn klarinet ter hand neemt, doemt de vergelijking op met het legendarische (en zwaar ondergewaardeerde) kwartet van klarinetist John Carter met cornettist Bobby Bradford. Het helpt blijkbaar nog steeds niet om aan de westkust van de States te opereren. Informatie en bestellen: www.ninewinds.com. (Herman te Loo)

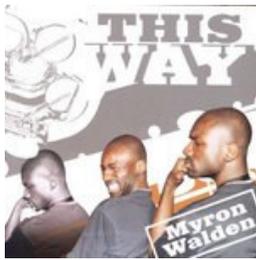
ART BLAKEY & THE JAZZ MESSENGERS The Big Beat (1960) Blue Note

Met 'The Big Beat' uit 1960 opereerde Blakey nog steeds op het hoge peil dat in 1958 was bereikt met de aanstelling van tenorist/componist Benny Golson. Wel kwam Golson met de voorwaarde dat de junkies weg moesten, en dat gebeurde. Met Golson was een formidabel schrijver binnengehaald. In 1960, met Wayne Shorter als opvolger van Golson, was dat niet anders. Ook Shorter kan, zo was al gebleken, originele stukken bedenken. Trompettist Lee Morgan, toen 21 jaar, werd al beschouwd als een wonderkind en maakte dat keer op keer waar.

Ook hier, met knetterende solo's, ventileerde hij acrobatische toeren op zijn instrument, die je jaren tevoren alleen kon aantreffen bij Morgans vroege voorbeeld: Clifford Brown. De verdere bezetting op 'The Big Beat' is: Jymie Merritt (b) en Bobby Timmons (p). Ook Timmons' kaskraker 'Dat Dere' staat op deze cd, heruitgegeven in de serie The Rudy Van Gelder Edition.

(Jaap Lüdeke)

CD-RECENSIES VERVOLG

MYRON WALDEN
This Way
FreshSound/NewTalent

Altsaxofonist Myron Walden (32) behoort voorlopig nog tot de onbekende grootheden die het qua complimenten moet hebben van zijn New Yorkse collega's. Hopelijk voor hem duurt die periode niet te lang want, voor je het weet, blijft dat idee-fixe hangen en ben je eigenlijk de klos. Walden is vanaf het begin nooit meer afgeweken van zijn eigenwijze bedoelingen: zelf je stukken schrijven en pronken met een apart en snel herkenbaar geluid. Wat wil je nog meer? Spelen natuurlijk en platen maken. Dat gebeurde op 'This Way' (2003) met tenorist Jimmy Greene. Hij was al vaker op Criss Cross Jazz te horen. Verder vroeg Walden op bas Vicente Archer en op drums E.J. Strickland. De acht stukken op de cd, alle van Walden, hebben in het algemeen een innemend en tegelijkertijd soms ook een bevlogen karakter. Greene doet niet onder voor de sterk ritmische spinsels die Walden uit zijn toeter haalt. En dan de chemie en de kleur die alt-tenorsaxofoon voort kunnen brengen. Die combinatie kom je de laatste tijd steeds vaker tegen. Is het wat Nederland betreft tijd voor een comeback van die prima formatie Five Up High? (Jaap Lüdeke)

MICHAEL VLATKOVICH/WILLIAM ROPER
Chobraty
Nine Winds NWCD 0225

Voer voor koperliefhebbers, maar ook ieder ander, want trombonist Vlatkovich en tubaïst Roper maken speelse muziek. Beiden zijn al jaren vaste waarden in de jazzscene van Los Angeles, maar daarbuiten helaas te weinig bekend. Ze kennen elkaar vooral van het grote ensemble van LA-aartsvader Vinny Golia (tevens labelbaas van Nine Winds), maar zijn op 'Chobraty' voor het eerst als duo te horen. Vlatkovich heeft voor deze cd alle stukken geschreven, en laat zich horen als een componist met een breed bereik. Soms doen de duo's kamermuziekachtig aan, maar soms swingt het ook ouderwets. Er wordt spaarzaam met alternatieve blaas technieken gewerkt, zoals het op z'n Mangelsdorffs meezingen door de toeter, waarbij het eindresultaat belangrijker is dan het experiment. Het maakt dat 'Chobraty' geen moment verveelt, ondanks de wat kale bezetting. (Herman te Loo)

ILSE HUIZINGA
Beyond Broadway
Maxander records (sacd)

Echt allemaal van Broadway, de songs op deze cd 'Beyond Broadway'. Over de periode van een aantal decennia in de 20^e eeuw geschreven. Allemaal net even anders gezongen dan het origineel. Dat wilde ze ook, Ilse Huizinga. Haar man en pianist Eric van der Luijt heeft daarvoor de arrangementen geschreven. Zo zit dat in de jazz: maak er je eigen vehikel van. Dat ben je aan je eer van jazzmusicus verplicht. Daar wordt prima aan voldaan: op de begeleiding door saxofonist Enno Spaanderdam, arrangeur pianist Erik van der Luijt, bassist Branko Teuwen en Victor de Boo op drums is niets aan te merken. De arrangementen zijn verfrissend, de liedkeuze is niet van alledag, ook al zijn het bekende songs.

Echter de zang van Ilse Huizinga komt wat geforceerd over. Ze heeft een goede stem, het zijn prima songs, maar het is steeds hetzelfde tempo, dezelfde sfeer. Ze is niet dwingend aanwezig. Toch zingt ze met lef. Ze is thuis in de compositie en durft om de melodie heen te zingen. Maar ze is het voor mij niet.

(Hessel Fluitman)

ERIC ALEXANDER & VINCENT HERRING
The Battle; Live at Smoke
HighNote Records

Je moet maar durven – The Battle – als je voorgangers er al ongeveer alles mee hebben gedaan. De tenoristen Coleman Hawkins en Lester Young (The Kansas City Battle) deden het al in de jaren dertig; Dexter Gordon en Wardell Gray traden met succes in het strijdperk; Gene Ammons en Sonny Stitt troefden elkaar om beurten af en weer later had je natuurlijk ook nog het tandem Eddie 'Lockjaw' Davis en Johnny Griffin. Vooral Hawkins speelde destijds vuil spel door stukken in de meest onmogelijke toonsoorten voor te stellen.

Bij Alexander en Herring wordt meestal ook vol vuur gespeeld maar niet echt met de bedoeling om de ander een muzikale loer te draaien. De strijd verliest trouwens zijn scherpe kantjes als er op verschillende instrumenten wordt gestreden. Alexander speelt tenorsaxofoon, Herring op alt. Volgens de info van auteur Bill Milkowski is vooral de luisteraar hier de winnaar. En daar is met die gedegen instrumentbeheersing van beiden weinig tegen in te brengen. (Jaap Lüdeke)

CD-RECENSIES VERVOLG

CHARLIE HADEN
LIBERATION MUSIC ORCHESTRA
Not in our Name
Universal Music

Strijdbaar kijken de leden van twaalfkoppig Liberation Orchestra in de camera, met Charlie Haden en Carla Bley als dragers van het geheven spandoek. Jazz en politiek zijn verbonden, of je het nu wilt of niet. Niet in het minst laat de geschiedenis van de jazz dat zien en horen. Zesendertig jaar nadat bassist Charlie Haden en pianiste Carla Bley hun eerste Liberation Music Orchestra-uitgave deden (een protest tegen de oorlog in Vietnam), is er nu hun nieuwste statement en vierde album van dit orkest, getiteld 'Not in our name'. De titel van het album is gebaseerd op posters die de band opvielen tijdens hun Europese tour in 2003, de protesten tegen de oorlog in Irak. "We want the world to know that the devastation that this administration is wreaking is not in our name. It is not in the name of many people in this country. And our opposition to the inhumane treatment of this universe remains", schrijft Charlie Haden. Na de door Haden gecomponeerde titelsong volgen onder meer 'This is not America' (Metheny/Mays), 'America the beautiful', een medley van in origine folk-achtige muziek, de traditional 'Amazing Grace' en een bewerking van een deel uit Dvoraks Nieuwe Wereld symfonie. Voorwaar een titellijst die dit politieke statement grondig illustreert en waarin de jazz voor Haden en Bley als dankbaar en logisch vehikel fungeert. 'Not in our name' zakt niet weg in de emotie, is niet slechts een verklanking van woede en verzet. De arrangementen van Bley zijn constructief en humoristisch. Je zou bijna zeggen dat er vanuit trots wordt gespeeld, met opgeheven hoofd, de blik naar de toekomst gericht. De muziek heeft een frisse kleur, met soms latin- en reggae-elementen ('This is not America'). Piece de resistance is de bijna zeventien minuten durende medley 'America the beautiful'. Het begint als een typisch Amerikaanse hymne zoals die gezongen kan worden in schoollokalen en ontwikkelt zich langs het dynamische 'Skies of America' van Ornette Coleman tot het volgende gedragen gespeelde 'Amazing Grace'. Het Liberation Orchestra is een gedreven orkest. Er wordt mooi en doorvoelt gemusiceerd. De arrangementen van Carla Bley zijn zeer de moeite waard omdat ze traditie en vernieuwing boeiend laat samenvloeien. (Frank Huser)

OREGON
Prime
CamJazz

"We continue to find great joy in playing together and look forward to our continuing evolution as musicians and family". Was getekend: Oregon. Met dit even eenvoudige als oprechte statement begeleidt de groep Oregon haar nieuwste uitgave. Vijfendertig jaar in vrijwel ongewijzigde bezetting. Alleen de in 1984 bij een auto-ongeluk omgekomen percussionist Colin Walcott heeft aan de viering van dit respectabele aantal jaren geen deel kunnen hebben. Paul McCandless op blaasinstrumenten, Ralph Towner op piano en gitaar, Glen Moore op bas en Mark Walker, sinds 1997 de percussionist, zijn Oregon. 'Prime' vormt een perfecte illustratie van wat Oregon in vijfendertig jaar heeft geschapen. Dat de muziek voor de kenners van Oregon vertrouwd klinkt, zal diezelfde kenners niet verbazen. Vijfendertig jaar samenspel laten zich niet ontkennen. Het betekent overigens allerminst dat deze groep heeft ingeboet aan scherpte. Na vijftwintig (!) releases is 'Prime' de jongste loot aan deze eerbiedwaardige stam. Gitarist Towner neemt zoals gebruikelijk de meeste composities voor zijn rekening, waarvan de uit drie delen bestaande 'Monterey Suite' het meest in het oog springt. Ook bassist Glen Moore heeft enkele juweeltjes op zijn naam staan, met onder meer een nieuw getoonzette versie van 'Pepe Lingue'. De muziek is speels, eigenzinnig, melodieus en bijzonder sfeervol. Het geluid op deze cd klinkt 'live', niet in het minst ook de verdienste van (voormalig ECM) opnameleider Jan Erik Kongshaug, waardoor het een oorspronkelijke klank heeft gekregen. De muziek van Oregon is jazz gevoed door invloeden uit klassieke, folk- en wereldmuziek waardoor dat typische geluid van deze band ontstaat. Mark Walkers percussie is als die van wijlen Walcott en als bijvoorbeeld Trilok Gurtu; dynamisch, improviserend en vindingrijk. 'Prime' klinkt vertrouwd maar geen moment verveeld. Een schitterend jubileum. (Frank Huser)

KORT NIEUWS

New Orleans Jazz Competitie - Van 8 tot 11 juni 2006 vindt in het Franse Rueil-Malmaison het eerste 'New Orleans Jazz Festival' plaats. Het festival heeft het karakter van een internationale jazz-competitie. De organisatoren willen jazzensembles uit verschillende Europese lidstaten hun krachten laten meten. Informatie over het festival is te verkrijgen bij de cultureel attaché aan de Nederlandse ambassade in Parijs: Willemijn.Spreij@minbuza.nl.

Jazz interviews - BBC Radio 3 heeft op het internet een archief van interviews met enkele van de grootste namen uit de jazz gezet. Gesprekken met onder anderen Bennie Goodman, Sonny Rollins en Wynton Marsalis zijn te beluisteren op: <http://www.bbc.co.uk/radio3/jazz/interviews.shtml>

CD-RECENSIES VERVOLG

BRAD MEHLDAU TRIO Day is Done Nonesuch

Met bassist Larry Grenadier en drummer Jeff Ballard heeft Brad Mehldau een schitterend trio gevormd, getuige zijn nieuwst album 'Day is done'. Tien stukken bevat de cd. Slechts twee ervan zijn van Mehldaus hand, de andere zijn covers. Maar dat betekent niet dat Mehldau ze niet naar zijn hand heeft gezet. Zijn interpretaties halen het bestaande uit elkaar, uiteengerfeld als resultaat van minutieus onderzoek. Hiermee worden het bewerkingen die het bestaande ontdoen van de vanzelfsprekendheid. Zo wordt de overbekende ballade 'She's leaving home' van Lennon en McCartney tot een wonderschoon duet van linker- en rechterhand, zich ontwikkelend van een meer ingehouden tot een hedendaagse jazz compositie. Een nummer als 'Granada' vertoont, door een meer experimentele benadering van structuur, verwantschap met het werk van het Esbjörn Svensson Trio. 'Day is done' heeft pop-rock elementen (en een prominente rol voor bassist Grenadier) en in 'No moon at all' swingt Mehldau weer als de beste. 'Day is done' is een heerlijk album waarin Mehldau wederom laat horen dat hij tot de top van de hedendaagse jazzpianisten behoort. En dat hij de kunst van het trio verstaat. Mehldau produceert zo in hoog tempo de ene na de andere mooie cd. 'Day is done' verdient het om lange tijd beluisterd te worden. Een opvolger mag nog wel even op zich laten wachten wat mij betreft. (Frank Huser)

DVD-RECENSIES

Dvd's 'Live in Amsterdam' indrukwekkend visitekaartje van musici en Munich Records

Als je ter vergelijking een halve eeuw terug gaat kom je qua grote jazzproducties onvermijdelijk terecht bij 'Jazz behind the Dikes'. Het was destijds een representatieve staalkaart van wat Nederland had te bieden. Een doeltreffende promotie van de musici in het buitenland was toen echter nauwelijks haalbaar.

Het prestigieuze dvd-project 'Live in Amsterdam' geeft aan wat er sindsdien is veranderd. De muziek heeft zijn eigen weg gevonden, het buitenland spreekt voor de huidige generatie een woordje mee en musici vervolgen vaak een opleiding aan de conservatoria met een stage bij beroemde en ook nog hun favoriete muzikanten in New York. Vijf formaties uit de stal van Munich Records onder leiding van Tineke Postma, Heleen van den Hombergh, Amina Figarova, Martijn van Iterson en Ilja Reijngoud maakten eind augustus een dvd-opname in het Amsterdams Bimhuis. Door de registraties van Van Iterson en Reijngoud te combineren is er sprake van vier dvd's. Twee dvd's bespreek ik hierna. De andere twee volgen in JazzFlits nr. 18.

TINEKE POSTMA Live in Amsterdam Munich Records (70')

Eigenlijk wisten we het al: die meid kan ontzettend tof saxofoon spelen. Dizzy Gillespie zei eens: "Als je peil hoog is kan je tijdens een sofdag nooit diep vallen." Van sofdagen is hier sowieso niets te merken. Het hoge peil geldt alle deelnemers. Postma paart een authentiek jazzgeluid op alt- en sopraansaxofoon aan een gedegen instrumentbeheersing. Bovendien bedenkt ze steeds weer pakkende thema's. In het tweede stuk 'Comprehension' groeit er al iets moois. Ballads spelen is het moeilijkste element in de jazz, de dynamiek maakt het verschil en door het langzame tempo is er tijd gegeven om, het is een verplichting, na te denken. Wat dat betreft ligt het hoogtepunt bij Gordon Jenkins 'Goodbye', een meeslepend duet met pianist Rob van Bavel. Voor de nodige ontspanning zorgt dan bijvoorbeeld weer het vlotte 'Pump it Up' van Postma. Het credo is, als altijd, 'tension and release'. De overige capabele medewerkers zijn: Martijn van Iterson - gitaar, Jeroen Vierdag - bas en de gedreven slagwerker Marcel Serierse. Aan beeld en geluid is de grootste zorg besteed. De kleuren zijn zonder uitzondering sfeervol.

HELEEN VAN DEN HOMBERGH Live in Amsterdam Munich Records (65')

Temidden van de grote schare Nederlandse jazz-zangeressen is zij een geval apart. Heleen van den Hombergh schreef voor deze opname alle teksten en had ook nog een aandeel in de composities. Ze is begaan met het lot van de tropische regenwouden en de dierenwereld. Dat zou ten onrechte een misverstand kunnen opleveren. Te soft? Niet hier. De oprechtheid van haar teksten en zangkwaliteiten – ik bedoel niet het scatten – mengen verder prima met de alert begeleidende en solerende musici. Het zijn pianowonder (intro's!) Bert van den Brink, Tony Overwater-bas en electric gamba, plus de creatieve percussionist Joshua Samson. Je vraagt je af of, met de assistentie van dat hechte drietal, Heleen van den Hombergh klaar is voor een internationale carrière. Het zou best eens kunnen. Ook hier zijn beeld en geluid weer met smaak en gevoel voor de muziek en tekst vastgelegd. Delen van de opnamen zijn te zien in NPS Output (Nederland 3) rond middernacht en wel 7 november Tineke Postma, een week daarna volgt Heleen van den Hombergh. (Jaap Lüdeke)

CONCERTVERSLAGEN

BRANFORD MARSALIS QUARTET

Bezetting: Branford Marsalis (sax), Joey Calderazzo (p), Eric Revis (b) en Jeff 'Tain' Watts (d).
Datum en plaats: vrijdag 7 oktober 2005, Lantaren-Venster, Rotterdam.

De jazzprogrammering van oktober en november van Lantaren-Venster in Rotterdam doet de jazzliefhebber watertanden. De laatste keer dat Branford Nederland aandeed was op 29 en 30 maart 2003 in het BIM-huis. Nu was het de beurt aan Rotterdam om een eenmalig optreden van deze topact in het land te organiseren. De bezetting was identiek: Branford Marsalis (sax), Joey Calderazzo (p), Eric Revis (b) en Jeff 'Tain' Watts (d). Het aantal zitplaatsen in de zaal was speciaal voor dit evenement vergroot. In het glossy blad 'Jazz' (nr. 3, 2003) beschreef Bert Vuijsje het Amsterdamse concert als "...een van die zeldzame concerten waar een staat van genade wordt bereikt, een communie tussen muzikanten en luisteraars". Wie er toen bij was, of de dvd die toen is opgenomen: 'A Love Supreme - live in Amsterdam' heeft gezien kan dit beamen. Maar wat op 7 oktober 2005 gebeurde was minstens zo legendarisch. De band had intussen twee jaar samengespeeld en heeft daardoor een hoger niveau bereikt.

Branford Marsalis en Jeff 'Tain' Watts op 7 oktober in Lantaren-Venster. (Foto's: Jan van Wessel)

Binnen vijf minuten was het kookpunt al bereikt. Oorzaak was het stuk 'Mr. J. J.' van Watts. 'Tain' sloeg zo hard en zo snel dat het soms leek dat er geen tempo meer kon worden onderscheiden. Zijn drumwerk is veelzijdig en dynamisch. Soms lijkt het of hij geheel zijn eigen gang gaat, maar hij is een goede luisteraar zodat hij de muziek ook kan leiden en sturen. Ook een subtiele ballad gaat hem perfect af. Later volgden onder andere nog 'Free To Be' van broer Wynton en 'Gloomy Sunday' van Branford's cd 'Eternal'. Branford is een avontuurlijke saxofonist met grote geestdrift. Het hele concert leek wel één grote solo! Joey Calderazzo begeleidt zijn maten heel muzikaal maar kan solo ook een romantische salonpianist zijn.

Het optreden bleek geen pauze te bevatten. Marsalis en zijn kompanen speelden 2,5 uur onafgebroken! De toegift, een ingewikkeld stuk van Revis, duurde zo'n twintig minuten. Hierin hoorde men wat voor soort bassist hij is met flarden blues en stukjes van 'Bluetain' van de cd 'The Dark Keys'. Na afloop bleef een groot deel van het gehoor nog na in de foyer en dronk nog wat. Voordeel daarvan is dat je de muzikanten nog ontmoet! Dit was zo'n concert waarbij je achteraf bemerkt dat je de hele tijd hebt zitten glimlachen. Ook Joshua Redman, Bill Frisell en Brad Mehldau doen de komende maand Rotterdam aan...
 (Peter J. Korten)

MICHAEL MOORE QUINTET

Bezetting: Eric Vloeimans (tp), Michael Moore (kl, bkl, as), Marc van Roon (p), Paul Berner (b) en Owen Hart (d).
Datum en Plaats: zondag 16 oktober 2005, Harmonie, Leeuwarden. (www.harmonie.nl)

Mooi opgebouwd naar een spetterend slot

Michael Moore werkt niet zo vaak met kwintetten. Meestal zijn het trio's, zo nu en dan een duo, vaker een kwartet of een grotere groep als Available Jelly. Ook speelt hij in het ICP. Veel van die muziek is op verschillende manieren te benaderen en telkens moet je bekennen hoe fantastisch mooi het is gedaan. Het onaards mooie 'Solitude' tijdens het ICP-concert op het afgelopen North Sea Jazz Festival is voorlopig een eenzaam hoogtepunt. Zijn huidige kwintet met Eric Vloeimans heeft omstreeks 1988 een voorganger gehad. Toen speelde Michael Moore samen met trompettist Herb Robertson en nog drie Amerikanen. Robertson is bekend vanwege het feit dat hij met behulp van vele dempers een specialist was en is in het creëren van vele verschillende timbres en kleuren. Op 'Home Game' staat de neerslag van die samenwerking. Nu heeft Moore met Vloeimans naast zich opnieuw een kwintet met een trompettist die ook specialist is in het kleuren van zijn toon. Alleen gebruikt Eric nagenoeg géén hulpmiddelen. Op het moment kan hij zonder een enkele aarzeling een heel lage, gestoken toon spelen. In 'North Star' liet hij dit uitgebreid horen. Pianist Marc van Roon, Paul Berner en Owen Hart begeleidden hem.

Voor aanvang van het concert werd Ben Schep, de voorzitter van de Stichting Hothouse Redbad, de jazzclub die de concerten in Leeuwarden organiseert, in het zonnetje gezet omdat hij een week eerder de Friese Anjer ontving uit handen van de voorzitter van de Friese afdeling van het Anjerfonds.

Daarna kon het concert beginnen. In de eerste set werd kamerjazz gespeeld. Met vooral veel respect voor de muziek. Elke muzikant kreeg uitgebreid gelegenheid om zijn interpretatie van de composities te vertellen.

CONCERTVERSLAGEN VERVOLG

Van Roon deed dat vooral impressionistisch. Paul Berner speelde met een heldere, zingende toon. Hij speelde het klaar om zijn melodieuze intro op 'Coalition' over te laten gaan in een groove, waar de overige vier langzaam aan deelnamen en die spanningsboog gestadig uitbouwden. Owen Hart is vooral een begeleider, die weinig ruimte neemt om te soleren. Zijn begeleiding is ronduit zacht. Niks klappen of heftig gebeuk. Altijd bescheiden en ondersteunend. Michael Moore hield zich in eerste instantie wat op de achtergrond: in de thema's en de arrangementen speelde hij natuurlijk veel mee. De achterliggende gedachte bij het spelen was voortdurend om in de improvisaties ruimte te scheppen. De stiltes waren voor Moore net zo belangrijk als de noten. Het kleuren van de klank met trompet en klarinet, basklarinet of altsax werd uitgebreid onderzocht. Hier en daar werd een dissonant ingevlochten. Daarmee werd na de pauze bijna ongelimiteerd gestrooid. Pas in 'Tailwind to Kyele' kwam het concert in wat spannender vaarwater. Het verhaal van de fietstocht met de wind in de rug naar het Hongaarse dorpje Kyele luidde tevens de pauze in.

'None of the above' op het akkoordenschema van 'Like someone in Love' beloofde al een spannender tweede helft. 'Topsecret' bleek een verende calypso, waarin de blazers met veel gemak het publiek elektrificeerde. De afgedwongen toegift was de oude compositie 'Providence', die al in 1988 op de cd 'Home Game' was gezet. In deze uitvoering bleek niet alleen dat deze mensen tovenaars bleken te zijn die zonder problemen het dak van het huis tilden om de spanning te laten ontsnappen. Dat koekje bleek opeens een welige taart te zijn, dat met rode konen van de spanning kon worden verorberd. Ook het zoeken naar harmonie geeft gelukkig onaards spannende momenten.

(Hessel Fluitman)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar rond de 1ste en 15^e van de maand. **Redactie:** Hans van Eeden, Sandra Sanders, redactie@jazzflits.nl. **Aan dit nummer werkten mee:** Hessel Fluitman, Frank Huser, Peter J. Kortten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jaap Lüdeke, Jan J. Mulder; Tom Beetz, Jan van Wessel (fotografie). **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. De redactie is niet inhoudelijk verantwoordelijk voor de bijdragen van medewerkers. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **Website:** www.jazzflits.nl. **Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.**

KORT NIEUWS

Deutscher Jazzpreis - De Duitse pianist/componist Ulrich Gumpert krijgt 5 november de Albert Mangelsdorff-Preis 2005 (Deutscher Jazzpreis). Gumpert heeft volgens de jury een "eigenwilligen und besonderen Personalstil". De naamgever van de prijs overleed 25 juli dit jaar, maar was als jurylid nog wel betrokken bij de keuze van Gumpert. Eerdere prijswinnaars waren Ulrike Haage (2003), Wolfgang Schlüter (2001) en Heinz Sauer (1999). De Deutscher Jazzpreis werd voor de zevende keer uitgereikt.

Dinant Jazz Nights - Tijdens de Dinant Jazz Nights 2006 zal een prominente plaats zijn ingeruimd voor artiesten van het label ECM. De oprichter van ECM, Manfred Eicher, zal namelijk samen met de festivalorganisatie de programmering gaan maken. De Dinant Jazz Nights 2006 worden van 29 september tot en met 1 oktober gehouden.

Blue Note Artist Selects - Een 'Best Of' samengesteld door de artiest zelf. Dat is het concept van de nieuwe serie 'Artist Select' van Blue Note. Om te beginnen zijn er albums van Kenny Burrell, Lou Donaldson, Freddie Hubbard en Gerald Wilson (die ook een greep deed uit zijn Pacific Jazz-opnamen).

HAASTIGE SPOED

In de vorige JazzFlits dichtten wij bassist/arrangeur/componist/dirigent **John Clayton** de Canadese nationaliteit toe. Dat is onjuist. Clayton werd in 1952 in Venice, CA geboren.

Heeft u jazznieuws? **JAZZFLITS**-abonnees in Nederland en België lezen het graag! Ons adres: redactie@jazzflits.nl.

ingezonden mededeling

**BEZOEK HET MICHIEL DE RUYTER-ARCHIEF
OP WWW.MDR.JAZZARCHIEF.NL**